

Da vi have foreslaaet en virkelig retfærdig, rationel stigende Skala, der begynder ganske lille, behøve vi ikke noget skattefrit Afdrag helt op igennem. Man kan nøjes med at fastslaa, at de ganske smaa Indtægter paa 900 Kr., 800 Kr. og 700 Kr. overhovedet ere skattefrie; men der foretages overhovedet ikke noget Fradrag for de højere Indtægter. — Ændringsforslaget under Nr. 14 gaar ud paa at forlange stigende Skala ogsaa for Formuen. Det forekommer mig, at naar man har indført stigende Skala for Indtægten, er det, hvis man da ikke hemmeligt overhovedet er Modstander af den stigende Skala, ikke sympatiserer med de omtalte Artikler i „Berlingske Tidende“, retfærdigt og rationelt at indføre den stigende Skala ogsaa for Formuens Vedkommende. Og saa meget mere retfærdigt er dette, som man derved vil undgaa, at Godsejerne komme til at nyde Fordel af disse Skattelove. Vi kunne ikke se, at der er nogen som helst retfærdig Begrundelse for, at Godsejerne skulle have store Skattelettelse, at Folk paa 3—4,000 Kr. skulle sættes højere i Skat, men Folk, hvis Indtægter gaa op i hundrede tusindvis, skulle have Skattelettelse. Vi forstaa ikke Meningen dermed. Dette vil undgaa, naar man giver Formueskatten stigende Skala. Vort Hovedprincip, det, hvorefter disse Ændringsforslag udspringe, er altsaa dette: Lad os kun afskaffe alle Hartkornsskatter, det er en Reform for de besiddende, lad saa de besiddende betale denne Reform, betale den i des højere Grad, som de have Besiddelser. Lad os afskaffe alle Hartkornsskatter, men i Stedet derfor indføre dels en Ejendomsskyld og dels en Formueskat med stigende Skala. Derimod bør Indkomsts-katten, som alle komme til at betale, beregnes til det, alle faa godt af. Alle faa jo ikke godt af Hartkornsskatternes Afskaffelse, men alle ville faa godt af en Toldreform. Vi frygte jo endvidere for, at en saa stor Indtægtsnedgang, hvorom der her er Tale, over 1,600,000 Kr., skal om ikke udskyde, saa i hvert Fald gøre en Toldreform mindre god for Befolkningen, end vi kunde ønske. Det synes, som om Toldreformen efterhaanden bliver noget, der skal skydes saadan ganske ud i det blaa. I Gaar hørte vi jo af det ærede Medlem for Læsø, var det vist — det ærede Medlem for Sæby (Lassen) —, at vi skulde ikke faa en Toldreform, før Statsbanerne gav 8 Mill. Kr. i Overskud. Men skulde vi ikke have en Toldreform før, bliver det jo næppe i vore bedste Aar. — Ændringsforslaget under

Nr. 17 hænger sammen med Ændringsforslaget under Nr. 14. Det gaar ud paa, at der for de smaa Formuer mellem 3,000 og 10,000 Kr. kun skal svares halv Formueskat, altsaa en yderligere Lettelse af den dog meget lave stigende Skala, som man har for de ganske smaa Formuer fra 3,000 Kr. og der op over. — Ændringsforslag under Nr. 15 hænger sammen med tidligere Ændringsforslag. Det gaar ud paa at sætte ogsaa Kongehusets Medlemmer i Formueskat. Jeg ser ingen Grund til at fritage Kongehusets Medlemmer for at svare Skat sammen med os andre Mennesker.

Under Nr. 19 stille vi et Forslag om en stigende Arveafgift. I Princippet vil dette Forslag neppe møde nogen Modstand fra nogen Side. Forleden udtalte Finansministeren sig jo derfor. Imidlertid vil det vist ikke være uklogt netop ved denne Lejlighed at slaa fast, hvad vi ville bruge en saadan stigende Arveafgift til, thi derpaa kommer det jo an. Man kunde jo have forskellige Øjemed dermed, som vi ikke syntes om. Overhovedet kan jeg ikke dele den Tanke, at bare vi faa en Indkomst- og en Formueskat, er det godt. Det er efter min Mening slet ikke godt; det kommer an paa, hvortil denne Formue- og Indtægtskat skal bruges, det er Hovedsagen. Hvis man foreslog en vældig Indkomsts-kat med stigende Skala til at udvide Kjøbenhavns Befæstning, vilde jeg og mit Parti stemme derimod. Det er ikke i og for sig dette, at Folk blive blokkede for Penge, sely om de ere formuende, der interesserer os. Men hvorledes disse Penge blive anvendte, om de anvendes med Nytte til sociale Reforme, til Lettelse af de store Skatter, der nu hvile paa den ubemidlede Befolkning, det er det, der interesserer os. Det, der interesserer os ved den stigende Arveafgift, er, at vi gøre Brug af disse Penge til sociale Reforme. Der synes ikke i Øjeblikket at være en meget stærk Trang eller Tilbøjelighed her i Tinget og hos Regeringen til at tage fat paa de sociale Reforme. Det kunde dog være passende, synes jeg, at slaa fast, at vi ville have en stigende Arveafgift, noget, alle erkende for retfærdigt, stigende dobbelt, baade efter Slægtskabsgraden og Arvens Størrelse, for at bruge den til de sociale Reforme — de ere lige saa paatrængende efter Systemskiftet som før — til Forbedring af Skolevæsenet, Sygepleje, Alderdomsunderstøttelse o. s. v. — Under Nr. 23 stille vi et Ændringsforslag om, at hvis man undlader at gøre Selvangivelse, og saa bliver